

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA

NedĀ•le, 13 duben 2014

U nĀs doma se vzpamatovĀvĀme z nĀsledkĀ• choroby a sĀ•itĀme škody. ŪĀ•et bude nechutnĀ• vysokĀ•. NĀ•kdy bych na ty ruce potĀ•ebovala zbrojnĀ• pas. ProtoĀ•e mi bylo moc špatnĀ• na to, abych prala, Ā•ehlila a myla okna, ale mĀ•lĀ• špatnĀ• na to, abych se netrefila prstĀ•kem do klĀvesnice, tak jsem si v pĀ•echodnĀ•m pominutĀ• smyslĀ• poĀ•mĀ•dila: - jedny zelenĀ• stĀ•evĀ•ce, aĀ•koli zelenou nemĀ•m nijak v oblĀ•bĀ• a navíc mi nesluš•. K zelenĀ•m stĀ•evĀ•cĀ•m samozĀ•ejmĀ• nutnĀ• chtĀ•lo hrĀ•kovĀ• kalhoty; zelenĀ• Ā•teĀ•ek a kabelka bude nĀsledovat, aĀ• pĀ•esnĀ• od kalhot a stĀ•evĀ•cĀ• uvidĀ•me in natura. - DĀle jedny strĀ•nĀ• roztomilĀ• letnĀ• šaty, Ā•ernĀ• s krĀ•mvejma mo... KdyĀ• pominu fakt, Ā•e by mi mnohem vĀ• slušely pĀ•ed dvaceti lety a deseti kily, a dĀle fakt, Ā•e vĀ•bec šasuknĀ• nenosĀ•m, tak k nim nemĀ•m stĀ•evĀ•ce a kabelku :-). PĀnovĀ• to nebudou, prosĀ•m, komentovat, dĀmy pochopĀ• :-). A tak jsem se dnes odpoledne vydala na lov krĀ•mvejch stĀ•evĀ•cĀ•, co vlastnĀ• vĀ•bec nepotĀ•ebuju a polobotek, kterĀ• naopak nutnĀ• potĀ•ebuju. PodezĀ•enĀ•, Ā•e jsem se minula s dobou, jsem pojala hned v prvnĀ•m krĀ•mĀ•. KdyĀ• jsem vychĀ• z pĀtĀ•ho, aniĀ• bych pod pĀ•tĀ•mĀ•mala krabici s botama, podezĀ•enĀ• se zmĀ•nilo v jistotu. Jo, kdybych potĀ•ebovala sandĀ•ly mohla jsem tam nechat celou vejplatu dĀ•mĀ•, neĀ• byste Ā•ekli „dejtemityhleatyhlevosmatĀ•icĀ•ce“. Jen sandĀ•ly budu potĀ•ebovat aĀ• za dva mĀ•sĀ•ce. MomentĀ•lnĀ• nutnĀ• potĀ•ebuju ty polobotky, coĀ• je v dubnu ponĀ•kud ūzkoprofilovĀ• zboĀ••. Jsem si mĀ•la vzpomenout v prosinci. JenĀ•e to jsem shĀ•la kozaĀ•ky :-). Moje pĀ•adavĀ• polobotky nejsou nijak extrĀ•mnĀ•, ale pĀ•ece jen nĀ•jakĀ• jsou. TakĀ•e kdyĀ• škrtnu placky, desetĀ•metrovĀ• podpatĀ•• a hnĀ•dĀ• boty, tak pro MĀ•ry se letos evidentnĀ• nešije... MĀ•ra BosonohĀ•